

V
CB 242

2

1972/73

G



5486/1974

Leto 1972/73

september

Med knjigami je bilten pionirske knjižnice v Kranju /oddelek pri Osrednji knjižnici Kranj/. Na leto izide 5 števil. Ureja vodja oddelka Berta Golob. Uredniški odbor: Ada Hrovatin, Bojan Pisk, Alenka Bole-Vrabeč, Ivo Zrimšek. Likovni mentor: Štefan Simonič. Razmnožuje Delavska univerza v Kranju.

ŽELIMO VAM POVEDATI

TOVARNA BOMBAŽNIH IZDELKOV "I B I" KRANJ JE ODDELKU PIONIRSKKE KNJIŽNICE PODARILA PETDESET METROV BLAGA, DA SMO MOGLI STARE, OBRABLJENE ZAVESE ZAMENJATI Z NOVIMI. PREPRIČANI SMO, DA SE BOSTE VSI OBISKOVALCI V KNJIŽNIČNEM PROSTORU ZDAJ ŠE BOLJE POČUTILI. V VAŠEM IMENU IN V IMENU OSREDNJE KNJIŽNICE KRANJ SE DELOVNEMU KOLEKTIVU IN VODSTVU TOVARNE "I B I" ZA DARILO LEPO ZAHVALJUJEMO.

Od obiskovalcev pionirske knjižnice želimo pohvaliti poštenost našega bralca IVANA VERDENIKA. V knjigi, ki si jo je izposodil v našem oddelku, je našel pet tisoč starih dinarjev. Denar je takoj prinesel v knjižnico, da bi ga mogli vrniti lastniku.

Od 6.VI. do 15.VI. je bila v Gorenjskem muzeju odprta razstava Šolska glasila in mladinski listi, ki jo je pripravila pionirska knjižnica.

Razstavo si je ogledalo 554 obiskovalcev, med njimi razred dijakov iz gimnazije na Jesenicah in 60 učencev osnovne šole heroja Bračiča iz Tržiča.

Do konca junija smo v pionirski knjižnici izposodili že toliko knjig kot l. 1971 v vsem letu.

Jeseni bomo nadaljevali z urami pravljic za predšolske otroke. Pripravili pa bomo tudi ure pravljic za šolarje.

ZA STAREJŠE BRALCE BOMO ORGANIZIRALI SREČANJE Z MLADINSKIM PISATELJEM.

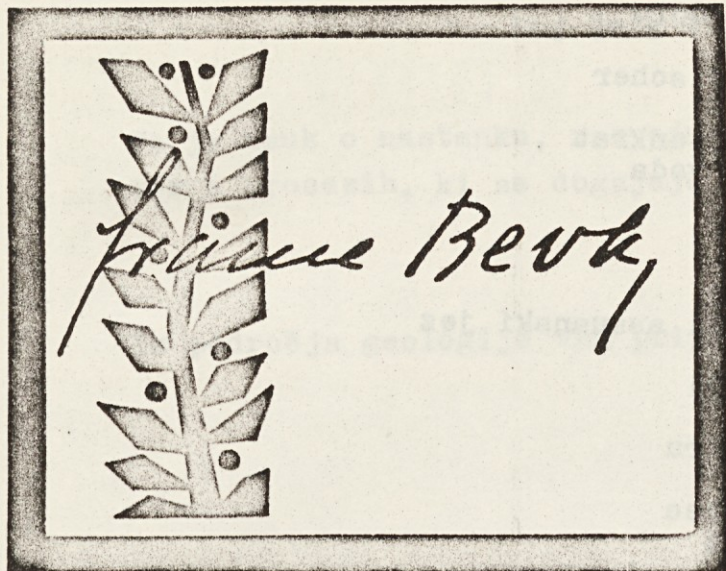
Bilten MED KNJIGAMI bo tudi letos izšel v 5 številkah. Povejte nam, kakšnih podatkov si v njem posebno želite!

Radi pohvalimo vašo discipliniranost. Prosimo, da bi tudi vnaprej pazili na to, da nam ne bi vračali poškodovanih knjig in da bi skrbeli za red na knjižnih policah.

Navadno je ob sobotah v knjižnici velika gneča. Navadite se prihajati po knjige tudi druge dneve, da vam bomo lažje postregli in svetovali.

Takoj na začetku šolskega leta vam želimo pri učenju čimveč uspeha. Ko boste pripravljali govorne vaje ali seminarske naloge iz zgodovine, zemljepisa in še kakega drugega predmeta ali ko boste tekmovali za bralno značko, vprašajte za gradivo in za nasvet tov. knjižničarke.

v pionirski knjižnici najdete vsako novo mladinsko knjigo



17.9.1890 ~ 17.9.1970

- POZNAM DVE VRSTI LJUDI, KI MI NISO PO SRCU. TO SO TISTI, KI SE NE ZNAJO SMEJATI, IN TISTI, KI NE CENIJO PRAVLJIC - KI SO BILE DUŠA MOJE MLADOSTI. ZANJE SO PRAVLJICE RES UMRLE, A ZAME SO ŠE VEDNO ŽIVE.
- KAR BI HOTEL, DA NE BI ŽIVELO, ŽIVI; KAR NOČEM, DA BI UMRLO, UMRE. ZJUTRAJ SEM UGLEDAL SONCE NA ZAPADU.
- ORLA V KLETKI NE LJUBIM, KER ME STRAŠNO REŽEJO NJEGOVE OČI, BOLNE OD PONOSA. ORLA V VIŠAVI LJUBIM MANJ, KER JE RAZBOJNIK. SLAVCA IMAM RAD. PAPAGAJA NE MARAM, KER JE KOMEDIJANT.

FRANCE BEVK

V poletnih mesecih smo za vas nabavili sledeče knjige:

J. Kruuse: Zločin v Oradoru

R. Guillot: Bela griva

A. Pasternjak: Robert Fischer

B. Jurca: Rodiš se samo enkrat

N. Maurer: Kam pa teče voda

J. Vovk: Naš Buček

A. Speer: Spomini

V. Baum: Zlati čeveljci

M. Heim: Če bi se zrušil assuanski jez

M. Mead: Ljudje in kraji

Tichy: Himalaja

Kolar: Jadran, morje miru

P. Zidar: Kukavičji Mihec

V. Mal: Ime mi je Tomaž

V. Arhar: Capljači

A. Gala: Partizanski zdravnik

R. Moore: Tihotapci mamil v mreži zasledovalcev

E. Muser: Ravensbrück

O. Šafranek: Kdo se skriva v temi

R. Sutcliff: Plačilo za viteštvo

Pisani živalski svet

KNJIGE

z naših polic

G. Righini, G. Masini:
POT ZEMLJA—LUNA
ODPRTA

144 strani; barvne ilustracije;
cena: krt. 60 din

Knjiga je izšla komaj mesec dni po prvem pristanku človeka na Luni in prvi natis je bil takoj razprodan. V knjigi so poljudnoznanstveno opisana dosedanja spoznanja človeštva o našem naravnem satelitu, natančno pa je opisan tudi polet Armstronga, Aldrina in Collinsa z Apolom 11.



M o g o č e š e n e v e s t e -

kaj je g e o l o g i j a

To je nauk o nastanku, razvoju in sestavi zemeljske skorje ter o procesih, ki se dogajajo v njej.

Iz področja geologije vam priporočamo knjigo

VULKANI

Vsebuje naslednja poglavja: UVOD, ČLOVEK IN VULKANI, GEOLOGIJA IN VULKANIZEM, OPAZOVANJE VULKANSKE AKTIVNOSTI, VULKANI IN ŽIVLJENJE RASTLIN, ŽIVALI IN VULKANIZEM.

Knjigo dobite v pionirski knjižnici.



R O D I Š S E S A M O E N K R A T

Pisateljico Branko Jurco poznate po knjigah BRATEC IN SESTRICA, GREGEČ KOBILICA, HIŠICA OB MORJU, LIZIKE ZA VSE, OKOLI IN OKOLI, ŽREBIČEK BREZ POTNEGA LISTA, UHAČ IN NJEGOVA DRUŠČINA, VOHLJAČI IN PREPOVEDANE SKRIVNOSTI, prav gotovo pa tudi kot dolgoletno urednico CICIBANA. Letos je izšla njena dvajseta knjiga **rodiš se samo enkrat**

Ob tem pisateljskem jubileju smo pokramljali z njo tudi mi:

Kači bralci radi prebirajo Vaše knjige. Ali bi jim hoteli opisati svoj delovni dan?

Naj vam povem, da sem jutranji ptič. Nikoli mi ni bilo težko zgodaj vstati. Tudi ne, če smo se že z dnevom odpravili v planine. Dan pa se mi zavrti pred zaprtimi očmi, v zavesti in tudi zares kot vrtiljak. Nosi me s seboj. Po svoje. Brez prestanka. Le redko ga lahko po svoje zasučem.

Ponoči zato seveda tudi prej mrknem. Pridejo pa večeri, ko sem budna ko zajec. Snoči sem poslušala Trio Lorenz. Igrali so Dvoraha in Smetano. Domov sem se vrnila pozno uro, v meni pa je sijala še dolgo ta bogata romantična glasba.

Vprsto let ste prejeli Cicibana. Kaj vas je pri uredniškem delu najbolj veselilo in kaj vam je prinašalo skrbi?

Cicibana sem rada urejala. Bilo je, ko da se pogovarjam z otroki po vsej Sloveniji.

Ilustracije, ki so mi jih prinesle slikarke in slikarji v uredništvo, so bile pogosto prave umetnine. Oko se jih ni moglo nagledati in duša ne naveseliti. Zame, za urednico, je bil to praznik.

Uredniške skrbi? Nikoli nisem prišla na kraj s pismi, ki so mi jih pošiljali otroci. Kako rada bi vse objavila! To pa res ni bilo mogoče. Ciciban bi lahko bil poln samo te pošte. Toliko pisem je Ciciban dobival! Tistim, ki jim nisem mogla pisma objaviti, sem napisala Cicibanovo dopisnico. Otroci so mi povedali, kako so je bili veseli.

Če bi še enkrat stali pred odločitvijo, kateri poklic bi si izbrali, za kaj bi se odločili?

Še ko sem bila deklica, sem vedno rekla, da hočem postati učiteljica. In učiteljica sem tudi postala. No, in tudi vam lahko povem, da mi ni bilo nikoli žal. Rada sem bila učiteljica. Rada imam otroke.

Zato bi se, če bi še enkrat prišla na svet, odločila spet za učiteljico. No, če ne bi bila zdravnica. Če ne bi bila pravnica. A če bi bila pravnica, bi skrbela za mladino, ki bi hodila po krivih potih.

Blanka Jurca

O B I S K p r i p i s a t e l j i c i

P r i p o r o č a m o

k n j i g e:

Sandi Sitar: Mala vojna poštevanka

Jarunkova: Edinka

Vida Brest: Orehovo leto

Vojan Arhar: Capljači

Neža Maurer: Kam pa teče voda

Pavle Zidar: Kukavičji Miheo

Mimi Malenšek: Podlesnice

Thor Heyerdahl: Sončni Tiki

Ferenz Molnar: Dečki Pavlove ulice

Branka Jurca: Rodiš se samo enkrat

PRAVLJICE BOŽENE NEMCOVE

Suzy Arnaud-Valence:
STRAŽA V LEDU

Inge Feustel:
BIBI IZ OGLASNEGA
STEBRIČKA

Smiljan Rozman:
JANKO IN NJEGOV
SVET



kaatuneen urhon äidille je naslov pesmi materi padlega partizana

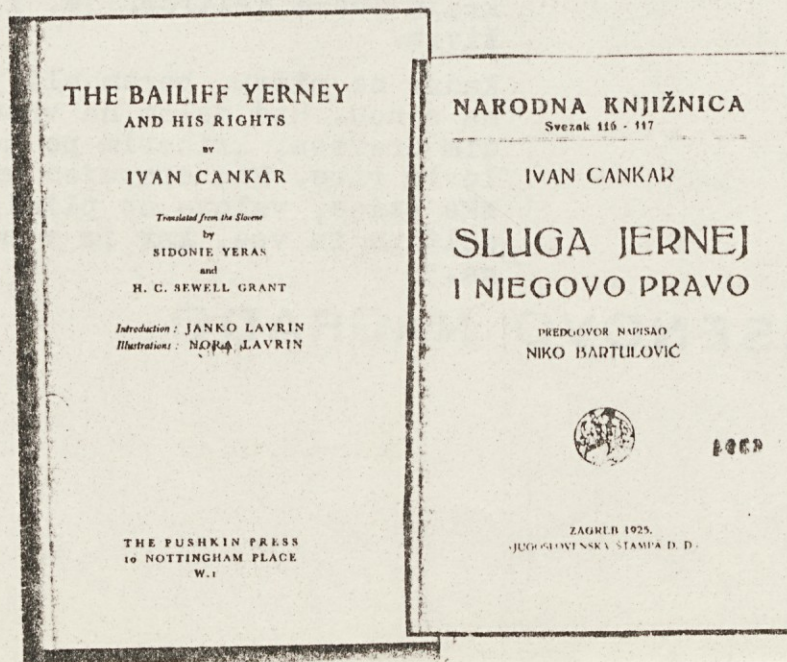
v finskem prevodu. Pesem ima v prevodu 20 verzov, v Kajuhovem izvirniku pa 14.

Kajuh v finščini

S KNJIGO PO SVETU

V Grčiji je izšla zbirka sodobne slovenske poezije. Pesmi je prevedel prof. Marijan Tavčar.

Cankarjeva povest HLAPEC JERNEJ IN NJEGOVA PRAVICA je prevedena v angleški, albanski, nemški, italijanski, bengalski, bolgarski, češki, ruski, danski, francoski, kitajski, poljski, romunski, slovaški jezik in v esperanto.



Pisatelj pravi, da je bilo ob prelomu stoletja, ko se je rodil, v Los Angelesu več konj kot avtomobilov in več divjih zajcev kot ljudi. Prvi glasovi, ki se jih more spomniti, so pomenili praskljanje divje mačke na strehi. Oče je bil železničar in zato se je družina večkrat selila, toda nikoli prav daleč. Kamorkoli so že prišli, še vedno so spadali v območje Los Angelesa.

Najbolj srečno mladost je pisatelj preživel s prijatelji, ko je z njimi križaril po morju.

Vpisal se je na univerzo, posvetil pa se je samo študiju, ki ga je resnično zanimal - psihologiji, filozofiji, zgodovini in angleškemu jeziku. Kasneje se je ukvarjal tudi s filmom in novinarstvom.

ameriški
pisatelj

**SCOTT
O'
DELL**

je prejel

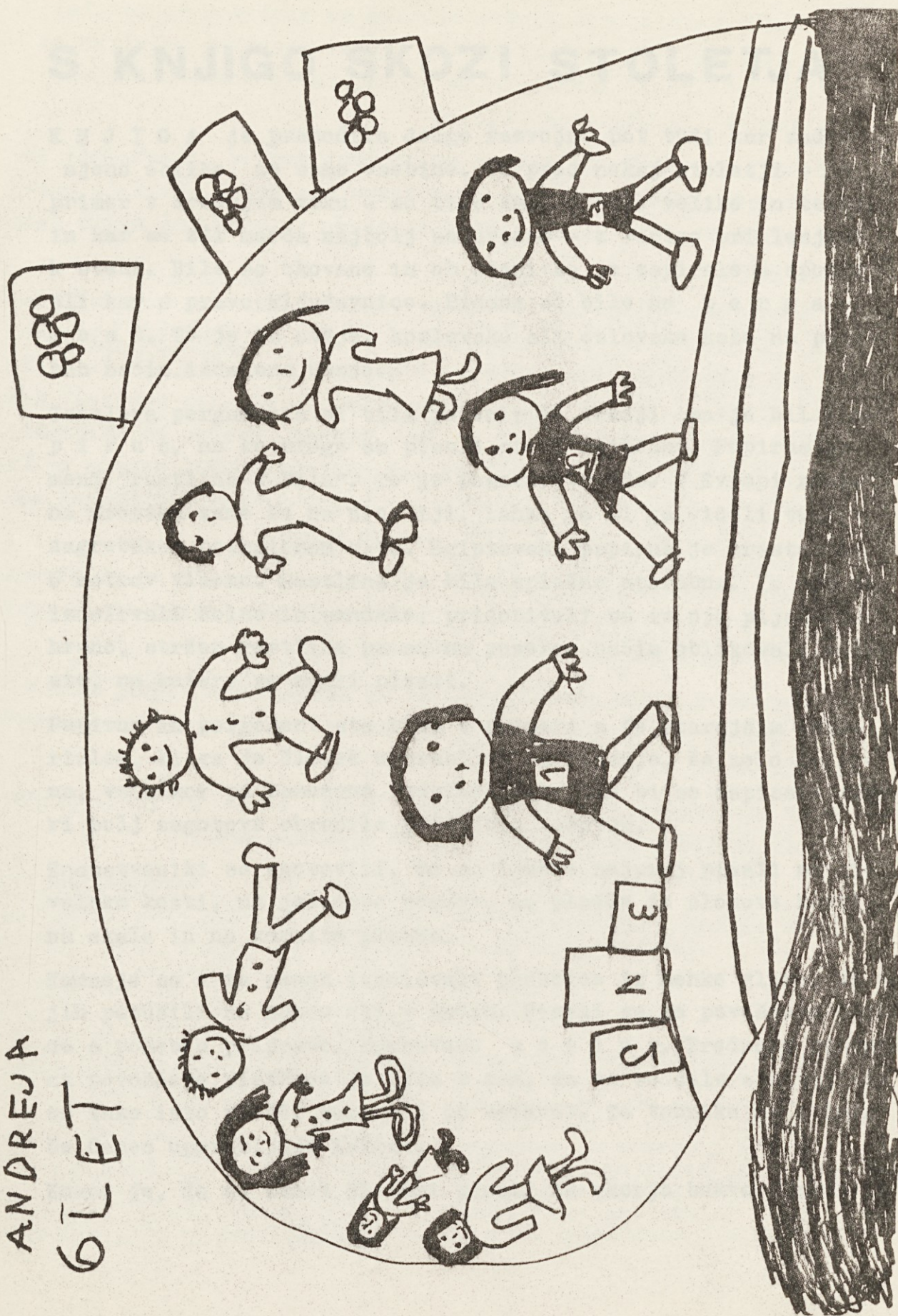
"Pisanje," pravi scott o' dell
"je težko opravilo. Edina stvar, ki mi prinaša čisto zadovoljstvo, je iskanje virov. Za to potrebujem tri do štiri mesece. Zgodbo samo pa navadno dokončam v šestih mesecih.

Pišem - kadar se lotim tega dela - od sedmih zjutraj do poldneva. Uporabljam električni pisalni stroj, ker narahlo godrnja, ko ga vključim. To me spodbuja k pisanju, tako da ne gledam skozi okno. Včasih uporabljam pero in pišem zelo počasi. Pišem res lahko z vsem in povsod: v Španiji, Italiji, Nemčiji, Franciji, Angliji, Mehiki in v Santa Fe, v tem prelepem kraju Južne Kalifornije, kjer zdaj živim.

Kadar ne pišem, berem ali pa delam na soncu. Rad delam na vrtu, rad sadim drevesa, križarim po morju in lovim ribe. Rad opazujem vreme, morske ptice, valove ob plimi in oseki, delfine in vse, kar je v morju živega."

ANDERSENOVO NAGRADO

ANDREJA
6LET



S KNJIGO SKOZI STOLETJA

K N J I G A je prehodila dolgo razvojno pot tudi kar zadeva njeno obliko, ne samo vsebino. Še pred nekaj stoletji - na primer v srednjem veku - so bile knjige zelo velike in težke, in kar se zdi morda najbolj nenavadno - z verigo priklenjene k steni. Bile so okovane in ob steni so se zapirale s sponko ali kar s pravo ključavnico. Pisane so bile na p e r g a - m e n t. To je iz ovčje, kozlovske ali oslovske kože na poseben način izdelano usnje.

Izdelava pergamenta ni bila poceni; še dražji pa je bil p a p i r u s, na katerega so pisali stari Egipčani. Papirus pomeni "rastlina z Nila". To je posebno trstje. V Evropi raste na prostem samo še na Siciliji, lahko pa bi ga videli tudi v zagrebškem botaničnem vrtu. Egipčanski papirus je zrastel do 6 metrov visoko. Rastlina je bila splošno uporabna. Iz nje so izdelovali čolne in sandale, pridobivali so iz nje pijačo in hrano, stržen rastline pa so na poseben način oblikovali v liste, na katere so mogli pisati.

Papirus in pergament sta bila v primeri s še starejšim materialom, ki ga je človek uporabljal za pisanje, že zelo moderna, vsekakor pa namenoma izdelana zato, da bi se zapisane stvari bolj zagotovo ohranile poznejšim rodovom.

Znanstveniki so ugotovili, da so ljudje najprej pisali na živalske kosti, na jelenove rogove, na plošče iz slonove kosti, na skale in na kamnite plošče.

Kasneje so v ta namen izdelovali ploščice iz mehke gline, ki so jih posušili na soncu ali v pečeh. Pisali so na povoščene ploščice s posebno pripravo, imenovano s t i l u s. Prednost pisanja na povoščene ploščice je bila v tem, da so se dale zbrisati in so tako isto ploščo popisali po večkrat. To tehniko na primer še danes uporabljajo Eskimi.

Znano je, da so stari Slovani pisali na skorjo bukve. Sploh je

nekoč drevesna skorja ljudem služila za zapisana sporočila; prav tako tudi rastlinski listi. V prvi svetovni vojni so se vojaki v Galiciji znašli na ta način, da so domov pošiljali "dopisnice" iz brezovega lubja.

Prastari material za pisanje pa je prav gotovo pesek/tudi mi se še radi zabavamo s tem, da čečkamo po pesku, mivki in snegu/. Toda to, kar je bilo kdaj zapisano v pesek, ni moglo ostati trajno.

Za zgodovino knjige je izrednega pomena izdelava p a p i r - j a. Izum pritiče Kitajcem. Minila so sto in stoletja, preden je papir spoznala tudi Evropa. Kitajcem je uspelo, da 500 let prav nihče ni zvedel zanj, potem pa so ga od njih prevzeli Korejci, za njimi Japonci in za temi Arabci. Arabci so skrivali papir kot skrivnost polnih 400 let, njihovi vojni pohodi po Evropi pa so bili vzrok, da so papir spoznali najprej Španci, nato pa Italijani, Angleži, Poljaki in Nemci.

V prvi polovici 13. stoletja so papir rabili tudi že na Slovenskem. Prva papirnica je stala na Fužinah pri Ljubljani. V njej je izdeloval papir mojster Pankrac.

Še danes si težko zamišljamo, da bi za tiskanje knjig uporabljali kdaj kak drug material kot papir. Njegova osnovna surovina je ostal les.

Prvi kitajski izdelovalec papirja **c a j - l u n** je papir pridobival iz drevesne skorje, cunj in ribiških mrež.

TA KNJIGA JE IZŠLA
NA BOLJŠEM PAPIRJU
V EN TISOČ STO
S ŠTEVILKAMI OZNAČENIMI
IZVODIMI

ŠTEVILKA TE KNJIGE
JE

490

Ljuz Perko



KAJ JE BIBLIOFILSKA IZDAJA

Bibliofil je latinska beseda in pomeni ljubitelja in zbiralca dragocenih knjig. Bibliofilska izdaja knjige je izdaja, ki je posebej namenjena tem ljubiteljem. Od drugih izdaj se razlikuje po skrbni opremlitvi. Tiskana je na boljšem, celo na ročno izdelanem papirju. Te knjige so po formatu od običajnih dosti večje ali pa tudi manjše. Razporeditev besedila je v njih manj vsakdanja, strani so na primer tiskane le po sredini, tako da pride do posebnega izraza tudi nepotiskani prostor. Ta pa je v nekaterih knjigah ilustriran z vinjetami, inicialkami ali s kako drugo vrsto risbe.

Mnoge bibliofilske izdaje so oštevilčene. Vrednost takih knjig je dosti večja. Oštevilčenost pomeni, da je bilo natisnjeno le določeno število izvodov. Za bibliofile imajo največjo vrednost izvodi z najmanjšo številko. V oštevilčeni bibliofilski izdaji so izšle tudi Prešernove Poezije. V taki izdaji je med vojno izšel v Ljubljani tudi Martin Krpan /glej fotografijo/.

KAJ JE EKSLIBRIS

Ekslibris je latinska beseda in pomeni umetniško oznako za lastnika knjige. To je drobna grafična umetnina - majhna risba, nalepljena na notranji strani prve platnice. Ekslibris ima označeno tudi ime lastnika. Najstarejše ekslibrise je izdelal nemški slikar Albrecht Dürer/1470-1530/.

v kranju

živi

in

ustvarja





FRANCI ZAGORIČNIK

Rojen 1.1933 v Dugi Resi na Hrvaškem.

Po poklicu pisatelj in svobodni umetnik. Živi na Kokrici.

Izdal je naslednja dela:

AGAMEMNON, V RISU, OPUS NIČ, BAKLADA SMRTI,
OBSEDNO STANJE, FONDI ORYJA PALA, OPUS ZERO,
NAVODILO ZA UPORABO, LETO IN DAN,
TO JE STVAR KI SE IMENUJE PESEM

Ukvarja se s poezijo, prozo, esejistiko, z vizualno poezijo in s prevajanjem iz hrvaške in srbske literature.

Z vizualno poezijo sodeluje v številnih revijah in antologijah po svetu.

Sodeloval je tudi na skupinskih in mednarodnih razstavah te poezije v Srbiji, na Hrvaškem, v Italiji, Franciji, Švici, Nemčiji, Holandiji ter v Angliji in Severni Irski.

Samostojno je razstavljal v Novem Sadu in Beogradu.

NA POLICAH PIONIRSKE KNJIŽNICE JE TUDI TVOJA ZBIRKA "NAVODILO ZA UPORABO". POVEJ NAŠIM OBISKOVALCEM, KAJ ŽELIŠ IZRAZITI S PESMIMI BREZ BESED!

Pojem "pesem brez besed" je znan iz glasbenega ustvarjanja, kjer gre ponavadi za to, da ima skladba značaj samospeva, pri katerem pa je pevec /vokalni solist/ izpuščen. Ostane torej samo glasba inštrumenta, ki je pevca prej samo spremljal ali pa je z njim enakovredno nastopal. Posledica pevčeve odsotnosti v samospetu je takšna, da mora zdaj inštrument prevzeti nase vse breme zaželenega glasbenega učinka. Šele na ta način bi bil naslov "Pesem brez besed" upravičen.

Jaz tega pojma pri svojem delu ne uporabljam, se mi pa zdi na nek način primeren. Tudi pri vizualni poeziji gre lahko za pesem brez besed. Če pa besede že so, gre pri tem največkrat za hoteni likovni učinek, ne pa zmeraj za tisto, kar beseda pomeni. V ospredju naj bi bilo torej to, da ni niti najmanj mišljena ena sama možnost in ena sama oblika izražanja v vizualni poeziji. Zraven tega, da je treba zdaj več kakor samo pomenu besede posvetiti pozornost še drugim stvarem. Predvsem znaku, črki, kot tistemu inštrumentu, ki bo spregovoril brez besed in s pomeni, ki so zdaj izraženi z drugačnimi sredstvi.

Zdaj črka ni več samo surovina, s katero zapisujemo besede, ampak je svoje lastno izrazno sredstvo. To pomeni, da govori sama zase in sama s sabo ter na ta način odkriva svoje lastno bivanje. Črka ima zdaj veliko večje možnosti kakor pa eno samo, kakršno je imela v svoji edini službi besede.

Iz tega bi tudi sledilo, da ne gre toliko za tisto, kar bi s temi pesmimi hotel izraziti jaz. Prej bi rekel, da skušam s svojim delom omogočiti to, da se v njem izrazi svet znaka, kakršen lahko je. To počnem največ zaradi tega, da bi se pokazala vrednost in zanimivost tam, kjer se zdi, da je ni in da je ne more biti. Prav tako zaradi tega, ker umetnost že sicer opozarja, da njen svet ni izključno svet besede in tudi na to, da je umetnost tudi zunaj ti-stega, kar zmore ustvariti človek.



franci vajovčič



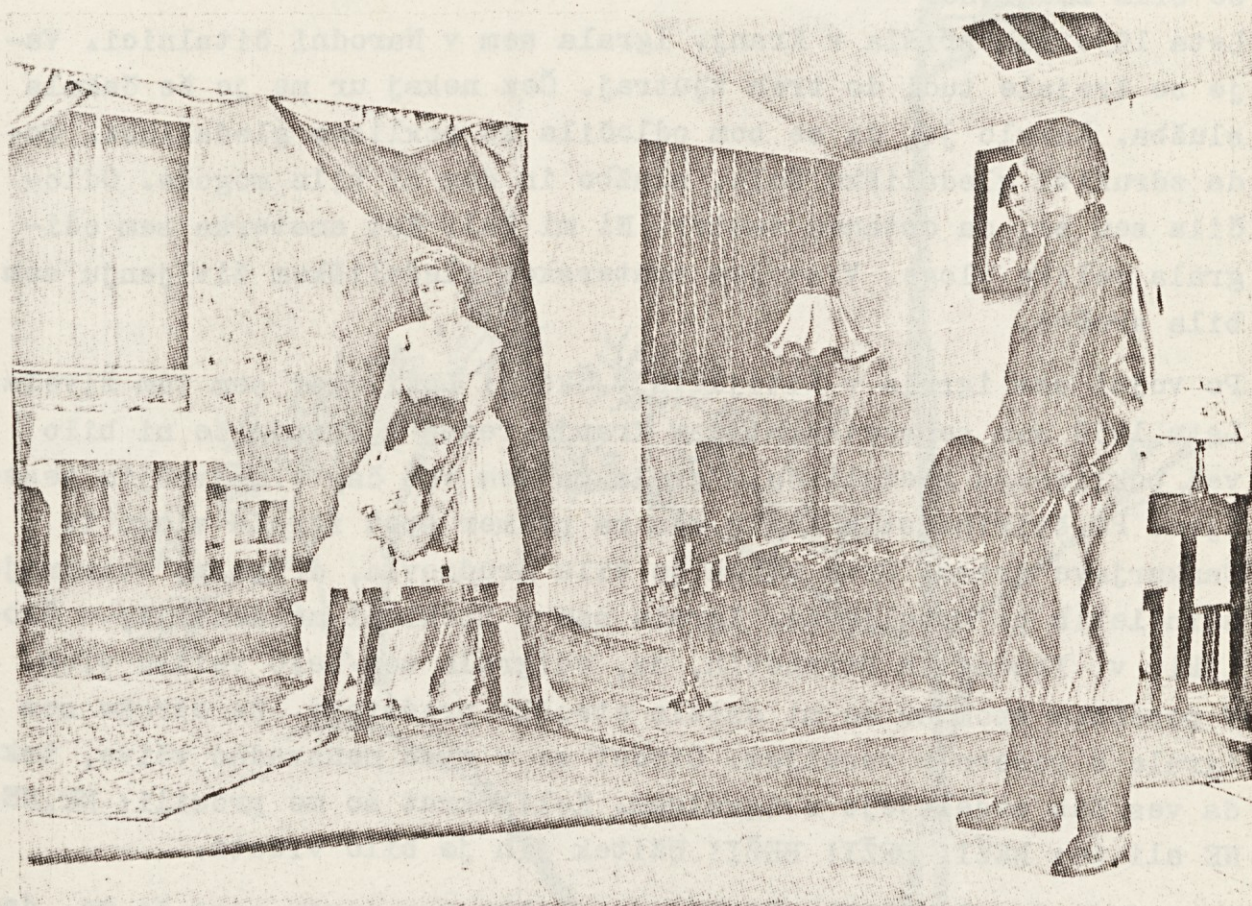
V A L E N Č I Č M I L A - igralka

Rojena: 1. 1908 v Ljubljani

Poklic: gospodinja

Vloge: več kot 50 velikih vlog in preko 700 nastopov
Veronika Deseniška v Kreftovih Celjskih grofih,
Jelisava v Župančičevi Veroniki Deseniški,
KASTELKA /Vl. Levstik-H. Grün/ ob 40-letnici gledališkega
dela; Kranj 1969

IGRALKA JE ZA SVOJE DELO PREJELA LINHARTOVO PLAKETO.



Tennessee Williams, Steklena menažerija
 Škofja Loka, 22.10., 23.10., 29.10., 30.10., 31.10. 1955

OPIŠITE, PROSIM, NAŠIM BRALCEM SVOJE GLEDALIŠKO ŽIVLJENJE!

Gledališče imam rada že od mladih nog. Kot 12-letna deklica sem že nastopala v baletu. Učila sem se klavir in petje. Obiskovala sem glasbeno šolo v Ljubljani. Moj oče je želel, da bi postala pevka. V gledališču je imel ložo in redni družinski obiski v teatru so bili zame usodni. Kot gimnazijka sem že nastopala v gledališkem klubu. Igrali smo za podeželje. Dobro se spominjam, da smo devetindvajsetega leta igrali v Borovnici, ko so tam odprli sokolski dom. Vozila sem se s kočijo, kar je bilo za takratne čase sila imenitno.

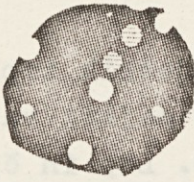
Leta 1930 sem prišla v Kranj. Igrala sem v Narodni čitalnici. Vaje so trajale tudi do treh zjutraj. Čez nekaj ur me je že čakala služba. Kazalo je, da se bom odločila za poklicno gledališče. Toda združiti gledališko šolo, službo in dom ni bilo mogoče. Odločila sem se, da ostanem amater. Ni mi žal. Kot amaterka sem odigrala velike vloge. V svojem amaterskem gledališkem življenju sem bila srečna.

Po vojni sem igrala v Litiji in v Škofji Loki, ker sem tam živela. Leta 1959 sem se spet vrnila v Kranj. Tedaj v Kranju že ni bilo več poklicnega gledališča. Igrala pa sem ves čas z največjim veseljem. Po štirinajstih letih sem na primer spet igrala vlogo iz Cankarjeve drame. Prva vloga je bila Grudnovka, druga po štirinajstih letih pa Mrmoljevka. Igrala sem v Stekleni menažariji, v Školjki, v Ibsenovih Strahovih, da, odigrala sem zelo veliko vlog. V posebnem spominu so mi ostale otroške predstave. Za otroke sem igrala s posebnim veseljem. Otroci se v igro nenavadno vžive, tako da ves čas sodelujejo z igralcem. Kolikokrat so me prosili: NE, NE, NE ali pa: BEŽI! BEŽI! BEŽI! Užitek jih je bilo videti.

Tako je moje gledališko življenje. Lahko vam povem samo še to, da bom igrala, dokler bom mogla. Brez gledališča bi težko živela.

Valencija Kila

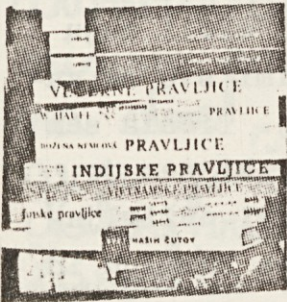




u u teg upi go
kom drugala - hu
kristlarm postoli

paigahale
manaj E
a jutro 1 r
vse do
dno
ne
sou, me=
Kavino
la

in napustili
deset mesecov.
huile, tretji me
šola pa



mi pod Gorjanci
bilo zelo lepo.
ljubi opelut, hrt ga
: nistraj se mi

Šolsh

u u . smy gy
15 kus
m preslavlja
m

var . u
miveč u hlt
stala tem
po m
u

mi digov
ml. Pa te
noblen, te
" huan"

z knjigo na

računalnice

no vire
pegi in dot
sem bila, h
Soda hrr

Šolski zvonec je utihnil. Pobrali smo šila in kopita in se razgubili na počitnice. Nekateri so odšli na morje, drugi v hribe, nekaj pa jih je ostalo kar doma.

Jaz sem prvi teden počitnic preživel v Šmarjeških toplicah, drugi teden pa pri stari mami pod Gorjanci v majhni vasi, ki ima le petnajst hiš. Tu je bilo zelo lepo. Lep in čist gorski zrak mi je povzročil boljši apetit, kot ga imam tu v tem mestnem dimu. Zjutraj me niso zbudili avtomobili, ampak kikirikanje petelinov in mukanje krav. Vstajala sem že ob pol šestih, ko me je zlato sonce požgečkalo po nosu. Mehka pernica mi je vlekla glavo nazaj na blazino, toda škoda bi bilo prespati tako lepa jutro, poležavala bom lahko doma, sem si rekla. Vse do zajtrka sem lazila za staro mamo, ki mi je pokazala mnogo nepoznanih rastlin. Po zajtrku sva z bratrancem pasla živino. Ni nama bilo dolgčas, kajti okoli naju se je na mah zbralo polno vaških otrok, s katerimi sva se zabavala vse do malice. Potem sem zlezla v kostanj. Tičala sem na drevesu kot vevrica. Brala sem napeto knjigo, ki sem jo prinesla s seboj. Popoldne so prišli na vrsto novi doživljaji z novimi prijatelji. Do treh sem poležavala na kozolcu in premišljevala o letošnjih čudovitih počitnicah, potem pa so me otroci zvabili v vodo. V kristalnem potoku se je bilo dosti lepše kopati kot na našem kopališču. No, če bi se kopala vsak dan, bi se naveličala tudi tega. Zato sem kar dostikrat pojezdila z Bistrom v bližnje vasi in po travnikih. To je bilo čudovito! Bister je visoko vzdigoval lepe in vitke noge, jaz pa sem bila v svileni obleki kot kakšna princeska. Jezdila sva po visoki travi, po gozdu kakor v filmih.

Veliko lepega in dobrega sem se naučila in nič kaj vesela nisem bila, ko je prišel četrtek in sem morala odpotovati. Potolažila sem se, da bom prihodnje leto počitnice spet preživel na deželi. Spomine pa bom obujala, ko bom gledala slike, ki mi jih bodo v kratkem poslali.

No, sedaj sem zopet doma in počitnice bodo vsak čas minile.

MARIJA VOVKO

Knjiga je moja najboljša prijateljica, zato me spletnja vedno in povsod. Tudi med počitnicami nisem pozabila na njo.

Teta mi je obljubila, da poidem letos z tednom v Trzin k sestrični Gabini na počitnice. Pripravila sem vse potrebno, pa tudi na knjigo nisem pozabila. Dala sem jo v vrečo pravo na dno, da bi se slučajno ne umakala. Ko sem zvečer hotela brati knjige nisem našla. Nekajkrat sem pregledala vrečo, a vse zaman. Zaspala sem zelo pozno, koiti skrb za knjigo mi ni dala spati.

Drugo jutro sem vse povedala Gabini, ki bo šla letos s drugimi razred. Povedala sem ji, kakšna ji bila knjiga. Zasmijala se je in pod klavirne prilekla mojo knjigo. Najraje bi jo bila udarila. Premagala sem se in nisem mi žal, saj sem hkrati ugotovila, da je to le dohaz, da tudi sestrična zelo rada bere.

Škofic Meta

NAŠ RAZGOVOR

ALI SI MED POČITNICAMI PREBRALA VELIKO KNJIG?

Med počitnicami sem prebrala veliko knjig.
Vendar me vse iz pionirske knjižnice.

KAKO SE POČUTIŠ V PREUREJENI KNJIŽNICI?

V preurejeni knjižnici se počutim bolje
kot prej. V preurejeni knjižnici s lahkoto
izbiram knjige. To mi omogoča red, ki
vlada med knjigami.

SI ŽE SVETOVALA KOMU OD SVOJIH SOŠOLCEV, NAJ SE VPIŠE V PIONIR-
SKO KNJIŽNICO?

Svojim sošolkam sem že svetovala, naj
se vpišejo v pionirsko knjižnico. Večina
pa je že vpisanih v šolski knjižnici.

ALI NAJDEŠ V NAŠI KNJIŽNICI ZADOSTNO IZBIRO KNJIG?

V naši pionirski knjižnici najdem zadostno
izbino knjig. Zato pa knjižnico tudi rada
obiskujem.

Banič Nada

o. š. Lucijom Seljak

B. B.

Sem redni obiskovalec knjižnice v Kranju.

Nekoč sem moral dvakrat ob isti uri k zobozdravniku, zato pa sem zamudil knjižnico. Moral pa sem prečitati Cankarjevo delo, ker sem tekmoval za Prešernovo bralno značko. Ker mi ni uspelo priti pravočasno v knjižnico, sem prosil prijateljico iz Kranja, da mi prinese knjige in jih da očetu, ki se je mudil tam. Vse je bilo v redu, ko pa sem prinesel knjige nazaj, se je zgodilo nekaj, kar se mi je za zmeraj vtisnilo v srce. Knjige sem oddal tovarišici. Ene sploh nisem prebral, ker sem imel toliko dela z urejanjem literarne mape. Ravno sem hotel oditi med knjižne police, ko me tovarišica knjižničarka pokliče in mi reče, da je to knjigo ogrizel pes ali pa miš. To so potrjevale tudi druge tovarišice. Meni so se zašibila kolena od presenečenja. Zbral sem ves pogum in se odločno uprl temu, češ, pri nas nimamo psov ne miši. Hotel sem povedati, da je bila knjiga že prej strgana, da jaz kot velik ljubitelj knjig, kar bi morali vedeti, ne bi mogel storiti kaj takega z nobeno knjigo. Toda iz ust mi je prišel le neslišen stok in mi zaprl besedo. Gledal sem knjigo, knjigo, ki je vedela resnico, pa ni posredovala, da bi rešila nedolžnega človeka. Presenečen sem bil in poražen, najbolj pa osupel zaradi takega mnenja in krivičnega ravnanja. Tega od doslej prijaznih knjižničark res nisem pričakoval. Za nekatere stvari pa res velja pregovor: vsaka medalja ima tudi drugo plat.

Vzel sem ravnilce in odšel med knjižne police. Roka se mi je tresla. Vedite, da knjige nisem jaz raztrgal, sicer pa o tistem nimam dobrega mnenja, ki je to storil.

KNJIGA

ki ve resnico

MARKO ZADRAŽNIK, 6.a

KNJIGE

KI STE JIH NAJRAJE BRALI

V. Mal: Ime mi je Tomaž

Jarunkova: Edinka

B. Dolinar: Rdeča kapica iz Zgornje Šiške
Slovenske ljudske pravljice

J. Verne: Otroka kapitana Granta
Skrivnostni otok

Nosov: Neznalček

Pisani živalski svet

Knjiga o športu

POVEDANO S ŠTEVILKAMI

V juliju in avgustu je obiskalo pionirsko knjižnico **2825**
izposojevalcev. Izposodili smo vam:

877 pravljič

93 knjig v tujih jezikih

1478 knjig za otce in mame

3864 knjig za pionirje

278 knjig za mladino

340 poljudnoznanstvenih knjig

skupno:

6930

Čitalnico je obiskalo **571** bralcev.

Izposodili smo jim **2574** knjig, časnikov in časopisov.

LITERARNE UGANKE

Ali veš, kateri odgovor je pravilen?

SIMON GREGORČIČ SE JE RODIL:

- A - na Vrsnem
- B - v Mostu na Soči
- C - v Kobaridu

KNJIGO "BEG Z MORIŠČA" JE NAPISAL:

- A - Jože Vidic
- B - Jože Pahor
- C - Jože Javoršek

PREŠERNOVE POEZIJE SO IZŠLE LETA:

- A - 1830
- B - 1847
- C - 1852

ROJSTNI KRAJ ANTONA INGOLIČA JE:

- A - Dolnja Lendava
- B - Gornji grad
- C - Spodnja Polskava

SIMONU JENKU PRAVIMO:

- A - pesnik Krasa
- B - pesnik domače zemlje
- C - pesnik Sorškega polja

SVARUN JE OSEBA IZ ROMANA:

- A - Poslušaj, zemlja!
- B - Pod svobodnim soncem
- C - Deseti brat

NOBELOVO NAGRADO JE PREJEL:

- A - Gustav Krklec
- B - Ivo Andrić
- C - Beno Zupančič

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA ZALOŽBA JE:

- A - Državna založba Slovenije
- B - Mladinska knjiga
- C - Mohorjeva družba

/Zaporedne rešitve: A,A,B,C,C,**B**,B,C/

K A Z A L O

Želimo vam povedati	str. 1
Obletnica	
France Bevk	3
Knjige z naših polic	4
Obisk pri pisateljici	6
S knjigo po svetu	9
S knjigo skozi stoletja	11
V Kranju živi in ustvarja	
Franci Zagoričnik	15
Mila Valenčič	18
Naš razgovor	24
Knjige, ki ste jih najraje brali	26
Povedano s številkami	26
Literarne uganke	27

Likovne priloge so delo mladih likovnikov pri
Centru za estetsko vzgojo Kranj -

Olimpiada - Andreja Knific
Bilke Cenka Mokrioki
 Leon Mazi

Oprema naslovne strani: Štefan Simonič



